

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที ๒๗ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๘ มูลค่าข่าว ๓๓๐,๘๔๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เรียนรู้หลักการทรงงาน และแนวพระราชดำริ ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พระบารมีปกเกล้า

๑ ดร.สุทิน ลิ้มปิยะชาติ

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจมากมายหลายด้าน โดยได้เป็นที่ประจักษ์ในหมู่ชาวไทยและชาวต่างประเทศเสมอมา พระราชกรณียกิจในด้านต่างๆ ได้สะท้อนให้เห็นถึงพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อพสกนิกร ทรงบำเพ็ญโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ด้วยพระปรีชาสามารถ ด้วยพระวิริยอุตสาหะ ด้วยขันติธรรม และด้วยพระราชปณิธานมุ่งมั่นที่ทรงห่วงใยประชาราษฎร์และแผ่นดินของพระองค์อย่างแท้จริง

ตลอดระยะเวลาที่ทรงงาน ภาพที่เราเห็นกันจนชินตาคือทรงประทับอยู่ท่ามกลางประชาชนและทรงงานโดยไม่ถือพระองค์มีราษฎรนั่งอยู่รายรอบโดยพระองค์ทรงแย้มพระสรวลและทรงสนทนาได้ตามท่วงทูลของราษฎรด้วยพระพักตร์ที่ทรงแสดงออกถึงความห่วงใย เมื่อทรงทราบถึงปัญหาของราษฎร

ด้วยโอกาสอันเป็นมงคลในวันนี้และด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้นผมขอนำเรียนท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่านเกี่ยวกับหลักการทรงงานตามแนวพระราชดำรินี้ในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ โดยได้รับความสนับสนุนด้านข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ(สำนักงานกปร.) ดังนี้ครับ

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการเสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรเป็นครั้งแรก

เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2498 นับตั้งแต่นั้นมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎร ณ ที่แห่งใด เกือบทุกครั้ง จะเห็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงประทับและทรงงานเคียงข้างอยู่เสมอ โดยจะทรงรับฟังปัญหาและความทุกข์สุขของราษฎรอย่างตั้งพระราชนิพนธ์ ดังพระราชปณิธานที่ทรงเคยมีพระราชดำริไว้ถึงสาเหตุที่ต้องทรงงานหนักความตอนหนึ่งว่า

“...ความจริงที่ข้าพเจ้ามีกำลังใจและกำลังกายที่จะปฏิบัติหน้าที่รับใช้บ้านเมือง ก็เนื่องด้วยเหตุนี้ถึงคำของพ่อที่สอนมาตั้งแต่เล็กๆ และเมื่อแต่งงาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงสอนตลอดมาว่า แผ่นดินนี้มีคุณ มีบุญคุณแก่ชีวิตของพวกเราทุกคน เพราะฉะนั้นชีวิตที่เกิดมานี้อย่าได้ว่างเปล่า จึงตอบแทนให้รู้สึกตัวเสมอว่าเป็นหนี้บุญคุณ...”

ด้วยพระเมตตาและห่วงใยต่อราษฎรให้มี

ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้พระราชทานพระราชดำรัส แก่คณะกรรมการอาสาสมัครและอาสาสมัครสภา สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรม ราชูปถัมภ์ ถึงสาเหตุที่ทรงงานหนักเพื่อพลกนิกร ชาวไทย เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2510 ณ พระที่นั่ง อัมพรสถาน ความตอนหนึ่งว่า

“...เรามีความสุขแต่ลำพังโดยไม่คำนึงถึง ความเดือดร้อนของคนอีกหลายคนที่แวดล้อม เราอยู่นั้นไม่ได้ ผู้มีเมตตาจิตหวังประโยชน์ส่วน รวมย่อมรู้จักแบ่งปันความสุขเพื่อผู้อื่นและพร้อม ที่จะช่วยบรรเทาความทุกข์ของผู้อื่นตามกำลังและ โอกาสเสมอ...”

ในงานด้านการพัฒนา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงยึดแนวพระราชดำริ ที่ตั้งอยู่บนหลักการ 5 ประการ ดังนี้

หลักการที่หนึ่ง คือ ทรงให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาในระดับพื้นฐานของประเทศ อันได้ แก่ ชนบทซึ่งเป็นแหล่งผลิตอาหารและเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศให้มีความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้น ดังพระราชดำรัสพระราชทานในโอกาส เสด็จฯไปทรงเปิดงานชุมนุมแม่บ้านครั้งที่ 10 เมื่อ วันที่ 2 พฤศจิกายน 2510 ณ วิทยาลัยครูสวนดุสิต ความตอนหนึ่งว่า

“...ความมุ่งหวังในการพัฒนาประเทศไม่ควร จะมุ่งหมายแต่เพียงการอยู่ดีกินดีเฉพาะแต่ในพระ นครเท่านั้น ชาวบ้านเมืองเราจะเจริญก้าวหน้าได้ ก็ต่อเมื่อทุกคนรอบคอบทั่วในประเทศมีความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้นเป็นลำดับ...”

หลักการที่สอง คือ ทรงให้ความสำคัญกับการ พัฒนาด้านจิตใจ เพื่อนำสู่ความสุขสันติ และเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืนในจิตใจอย่างแท้จริง ดังพระราช ดำรัสพระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2527 ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต ความตอนหนึ่งว่า

“...บ้านเมืองของเราจะทำนุบำรุงให้เจริญรุ่งเรืองเพียงเท่าที่ตาเห็นภายนอกนั้นไม่พอ ต้องให้ เจริญทั้งข้างนอกและข้างในไปพร้อมๆ กัน...ซึ่ง เรื่องนี้เราจะใช้เงินทุ่มแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ทุก คนต้องทุ่ม “น้ำใจ” เข้าไปด้วย...”

หลักการที่สาม คือ ทรงให้ความสำคัญกับ “โอกาส” ของราษฎรที่จะได้รับการพัฒนาหรือมี ส่วนร่วมในการพัฒนา โดยไม่แบ่งแยกชั้นวรรณะ

หรือเชื้อชาติ ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะอาศัยอยู่ในภูมิภาคใดของประเทศนับถือศาสนาใดหรือพูดภาษาใด ด้วยทรงเห็นว่า ราษฎรนั้นมีศักยภาพอยู่แล้ว ขอเพียงแต่ให้โอกาสให้เขาได้ใช้ความรู้ความสามารถ เท่านั้น เขาก็จะสามารถแก้ไขปัญหาของตัวเองได้ ดังพระราชดำรัสที่ได้พระราชทานไว้แก่คณะ บุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล ในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2533 ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต ความ ตอนหนึ่งว่า

“...ไม่ว่าจะแห่งหนไหน ใกล้หรือไกลเพียงใด ข้าพเจ้าก็ค้นพบอัญมณีล้ำค่าจากทรัพยากรของ ชาติ คือ ประชาชนคนไทย ได้เสมอ ขอเพียงให้ เขาได้รับโอกาสในชีวิต อัญมณีชาวไทยทุกเม็ดก็ จะส่องแสงแวววับ...”

หลักการที่สี่ คือ ทรงให้ความสำคัญกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มี คนเป็นศูนย์กลางดังพระบรมราโชวาทโดยเสด็จฯ แทนพระองค์ที่ได้พระราชทานในพิธีพระราชทาน ปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2518 ความตอน หนึ่งว่า

“...เมื่อพูดถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ถือเป็นกรณีที่ต้อง พิจารณาไตร่ตรองเป็นพิเศษ เพราะเหตุว่า การ อนุรักษ์นั้นแม้เป็นสิ่งที่ดีมากที่ทุกประเทศมุ่งรักษา ประโยชน์ระยะยาวของแผ่นดินและประชาชน ก็ตาม แต่หากทำโดยไม่ระมัดระวังและโดยรอบ คอบถี่ถ้วน บางทีก็อาจเป็นผลเสีย... ก่อนที่จะ วางแผนและปฏิบัติการอนุรักษ์ จึงจำเป็นต้อง พิจารณาศึกษาให้เห็นตลอดปอดโปร่ง มีความ อะลุ้มอล่วยและดำเนินการไปโดยไม่ขัดกับเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อม มนุษย์สัมพันธ์ และสำคัญที่สุดต้อง ไม่ขัดกับการครองชีพของประชาชน สรุปว่า ทุก คนต้องไม่ลืมว่าการอนุรักษ์นั้นก็คือการปฏิบัติเพื่อ มุ่งรักษาประโยชน์อันถาวรของแผ่นดินและประ ชาชน...”

หลักการที่ห้า คือ ทรงให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาในพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและของรัฐบาล ดังพระ ราชดำรัสเกี่ยวกับการกำเนิดโครงการศิลปาชีพ และการทรงงานด้านต่างๆ เช่น พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆที่เข้าเฝ้าฯ ถวาย

ชัยมงคลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อ
วันที่ 11 สิงหาคม 2534 ณ ศาลาดุสิดาลัย พระ
ราชวังดุสิต ความตอนหนึ่งว่า

“...ข้าพเจ้าได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวทรงนำของพระราชทานไปช่วยเหลือ
ราษฎร...แล้วทรงรับสั่งกับข้าพเจ้าว่าการช่วยเหลือ
แบบนี้เป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้า ซึ่งไม่สำคัญ
ช่วยเขาไม่ได้จริงๆ ไม่เพียงพอ ทรงคิดว่าทำอย่าง
ไรจึงจะช่วยเหลือชาวบ้านเป็นระยะยาว คือ ให้
เขามีหวังที่จะอยู่ดีกินดีขึ้น ลูกหลานได้เข้าโรงเรียน
ได้เรียนหนังสือซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลได้พยายามส่งเสริม
อยู่แล้ว... แต่ชาวนาชาวไร่บอกว่า เขาส่งให้
ลูกไปเรียนหนังสือไปเข้าโรงเรียนไม่ได้ เพราะต้อง
อาศัยลูกเป็นกำลังช่วยทำมาหากิน... ข้าพเจ้าจึง
เริ่มคิดหาอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัวชาวนาชาวไร่
และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงหาแหล่ง
น้ำให้การทำไร่นาของเขาเป็นผลต่อประเทศ
ชาติ ต่อบ้านเมือง เสด็จพระราชดำเนินไปดูตาม
ไร่นาของเขาต่างๆ ทรงคิดว่านี่เป็นการให้กำลังใจ และ
ที่ทรงให้ข้าพเจ้าดูแลพวกครอบครัว ก็เลยเป็นที่
เกิดของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ...”

ข้างต้นนี้คือภาพรวมของหลักการทรงงาน
และแนวพระราชดำริในด้านการพัฒนาในสมเด็จพระ
นางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระแม่ของแผ่นดิน
ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย ขอพระ
องค์ทรงพระเจริญ